

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil da gerne sige til fru Pia Christmas-Møller: Jo, jeg har også set, og jeg synes, at det er meget glædeligt, at den amerikanske administration nu for første gang i mange, mange år bevæger sig i modsat retning med ulandsbistanden: går opad. I forhold til det procentvise i deres bruttonationalprodukt er det jo stadig væk alt for små tal. Men det er dog i hvert fald mindst en fordobling i løbet af nogle få år. Det er i sig selv et godt signal. Jeg beklager bare, at den danske regering har benyttet lejligheden til at sende det modsatte signal ud i verden.

Til hr. Peter Skaarup vil jeg gerne sige, at jeg jo ikke kun nævnte Irak. Jeg nævnte aktuelt stål, Kyoto og den internationale straffedomstol som ting, hvor der var uenighed. Jeg var personlig uenig i den amerikanske linje. Jeg kunne ikke drømme om, det ville slet ikke komme på tale, at der ud af min mund skulle komme en eneste positiv betragtning om hr. Saddam Hussein. Det findes ikke.

Uenigheden består ikke i vurderingen af styret, og hvad han gør ved sit folk: brutaliteten, hensynsløsheden eller hensigterne. Uenigheden går på: Hvad er de rette metoder til langsigtet at bekæmpe tyranner af den slags?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal bare sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg da er glad for, at vi er enige om, at det er en tyrann, der er tale om i Irak. Men er hr. Niels Helveg Petersen ikke enig i, at der kan komme en situation på et tidspunkt, hvor man er nødt til at sætte Saddam Hussein alvorligt på plads for at bekæmpe terrorister og masseødelæggelsesvåben produceret i Irak. Det er vel egentlig kun det, amerikanerne har peget på.

USA har jo ikke sagt, at der kommer et angreb i morgen eller om et halvt år, men man har peget på, at der kan komme en situation, hvor man føler sig nødsaget til det for bl.a. også at beskytte europæerne, for at beskytte os mod terrorisme. Så helt ved siden af er det vel ikke fra USA's side at kræve initiativer her.

Kl. 12.00

Hvis man ser på det amerikanske forsvarsbudget, kommer der jo en meget voldsom stigning i det nu, og jeg synes nogle gange, det er lidt underligt at se, at i øjeblikket stemmer Det Radikale Venstre her i Folketinget for en hvilken som helst militær aktion, hvor danske styrker er

involveret, men vi har ikke hørt noget om, hvad Det Radikale Venstre mener om det danske forsvarsbudget efter den 11. september. Har man den holdning, at det stadig skal ligge på det samme niveau eller vel helst lavere, som man normalt mener, eller mener man, at der skal kigges på det?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Til det sidste spørgsmål kan jeg svare, at Det Radikale Venstre har den opfattelse, at de forlig, vi indgår, skal vi også holde.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Keld Albrechtsen (EL):

Danske ministre har en historisk tradition for, at de mister deres dømmekraft og selvstændige tænkeevne, når de modtages med æresbevisninger og udrulning af røde løbere i Washington. Problemet er vist, at danske ministre har svært ved at modstå den fortryllelse, der ligger i, at de sidder til højbords sammen med verdens mægtigste mænd.

Det problem så vi f.eks. hos den tidligere socialdemokratiske forsvarsminister Hans Hækkerup. Når han havde været i USA, kneb det for ham at føre en selvstændig dansk politik, men det har aldrig været så udtalt, som da den nuværende statsminister var i Washington. Her gik det helt galt.

Statsministeren talte på George Washington University, og her slog han til lyd for en europæisk oprustning efter amerikansk model, fordi han mente, at Europa var sakket militært agterud. Ifølge Berlingske Tidende den 28. marts 2002 sagde han:

»Jeg er enig i, at europæerne skal gøre mere, når det gælder konkret, militær formåen både inden for og uden for NATO.«